

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa **R. K.**, proti odporkyni **Sociálnej poisťovni – ústredie**, Ul. 29.augusta 8, Bratislava, o vydanie predbežného opatrenia vo veci dôchodkového poistenia, konajúc o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo dňa 3. augusta 2010, č.k. 5Sd 126/08-47 takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 3. augusta 2010, č.k. 5Sd 126/08-47, **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd napadnutým uznesením zastavil konanie o návrhu navrhovateľa na vydanie predbežného opatrenia v dôchodkovej veci s poukazom na ustanovenie § 246c ods. 1 veta prvá v spojení s § 104 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku.

Poukázal na znenie ustanovenia § 103, § 250l ods. 1, § 250l ods. 2, § 246c ods. 1 veta prvá a § 74 a nasl. Občianskeho súdneho poriadku.

V tejto súvislosti súd konštatoval, že inštitút predbežných opatrení je v konaní podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku vylúčený, nakoľko použitie druhej časti (kde je upravený tento inštitút) je pojmovovo vylúčené podľa § 246c Občianskeho súdneho poriadku. Toto ustanovenie totiž v konaní podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku dovoľuje

použiť primerane prvú, tretiu a štvrtú časť. Jedná sa o nedostatok podmienky konania, ktorý nie je možné odstrániť.

Navrhovateľ napadol uznesenie krajského súdu včas odvolaním. Poukazoval len na ustanovenie § 11 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého ak ide o vec, ktorá patrí do právomoci súdov Slovenskej republiky, ale podmienky miestnej príslušnosti chýbajú, alebo ich nemožno zistiť, Najvyšší súd Slovenskej republiky určí, ktorý súd vec prejedná a rozhodne.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nemožno priznať úspech.

Podľa § 246c ods. 1 vety prvej Občianskeho súdneho poriadku, pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

Ako správne uviedol krajský súd inštitút predbežných opatrení (§ 74 a nasl. Občianskeho súdneho poriadku) je upravený v druhej časti Občianskeho súdneho poriadku, a preto je v prípade správneho súdnictva jeho použitie vylúčené.

Podľa § 103 Občianskeho súdneho poriadku, kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Krajský súd v predmetnom konaní jednoznačne skúmal uvedenú zákonnú podmienku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že krajský súd správne konanie zastavil podľa § 104 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, preto napadnuté rozhodnutie krajského súdu ako vecne správne potvrdil podľa § 219 ods. 1,2 Občianskeho súdneho poriadku, keď sa stotožnil s právnym posúdením veci ako i dôvodmi rozhodnutia.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 250k ods.1 v spojení s § 224 ods.1 Občianskeho súdneho poriadku a navrhovateľovi náhradu trov konania nepriznal, nakoľko nebol v konaní úspešný. Odporkyňa nemá zo zákona nárok na ich náhradu a žiadne jej ani nevznikli.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 29. septembra 2010

JUDr. Jana Henčeková, PhD., v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Anna Koláriková